

Počasni konzulat Ukrajine u Crnoj Gori

Govor Počasnog konzula Ukrajine u Crnoj Gori

Zahvala prilikom dobijanja Ordena za zasluge od strane Ukrajine

U kolektivnoj svijesti moga naroda hiljadu godina je spavao Gorski vijenac. A onda ga je stavio na papir Petar II Petrović Njegoš. I postao najveći pjesnik moga naroda. U njemu ordenje i medalje kao toke krasi grudi crnogorskih junaka. Neki su ih imali toliko da su prekrivali cijele grudi i poput oklopa od kojih bi se odbilo puščano zrno znale im sačuvati život. Pa Pjesnik kaže "... Mrki Vuče podigni brkove da ti viđu toke na prsima..." S ponosom su ih nosili jer je svaka od njih bila krvavo i teško zarađena u bojovima, gdje se nije vodilo računa o životu, već samo o junaštvu i podvigu. Ali, isto tako su ih se i lako odricali, ako bi im iko udario na čast i obraz, pa makar to bio i Gospodar Crne Gore. I opet zbori Pjesnik riječima Serdara Jola Piletića dok uvrijeđen vraća crnogorskom Kralju Nikoli jednu po jednu medalju sa grudi, i na kraju stavlja na njih i svoju sablju "...Na ti ovo gvožđe Gospodaru, nije ova sablja Serdar Jole, no je Serdar Jole sablja..."

Čast mi je primiti ovu Vašu medalju na svoje grudi i s ponosom je nositi. Poput mojih starih Crnogoraca. Nadam se da Vas neću obrukati. Čuvaću Vaše povjerenje koje mi i na ovaj način ukazujete. I ja nosim gene jednog od najčuvenijih crnogorskih i hercegovačkih junaka, Hajduka i Harambaše Stevana Prdeklije, koji možda i sad negdje jaše nebeskim pašnjacima u društvu ponosnih Kozačkih Atamana ili Indijanskih Poglavica. I oni su znali ono što Pjesnik kaže u stihu "...Boj ne bije svijetlo oružje već boj bije srce u junaka..." ili drugim riječima "...a u ruke Mandušića Vuka biće svaka puška ubojita..."

Trudiću se i ja poput njih, da sam budem Medalja i tako sačuvam njenu vrijednost.

Hvala Vam još jednom dragi prijatelji na ukazanoj časti i povjerenju.
